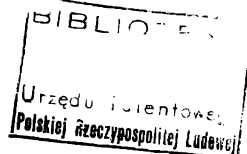

D03j 5/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44858

Kl. 86 g, 14

Magin Desveus Duran

Sabadell, Hiszpania

D03j 5/06

Urządzenie do przetykania wątku przez osnowę na krosnach

Patent trwa od dnia 20 września 1960 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1960 r. (Hiszpania).

Wynalazek niniejszy dotyczy nowego urządzenia do przetykania wątku przez przesmyk osnowy dla sporządzenia tkaniny. W stosunku do urządzeń tego rodzaju, jakie są dotychczas stosowane, a opartych na zasadzie przerzucania tam i z powrotem czółenka, urządzenie według wynalazku ma wiele zalet, z których jedna z najważniejszych polega na uniknięciu gwałtownych urządzeń jakie trzeba wywierać na czółenka, aby dochodziło ono do końca swego wymaganego przerzutu, w celu umieszczenia na właściwym miejscu nitki wątku, a które jednak zawsze powodują hałaśliwą pracę krosna.

Urządzenie według wynalazku do przetykania nitki wątku przez przesmyk osnowy polega na tym, że w krosnach działanie czółenka zostało zastąpione działaniem elastycznej taśmy ze stali lub innego materiału, zdolnej do przechodzenia w podobny sposób przez przesmyk utworzony w krośnie i do umieszczania

w nim nitki wątku, potrzebnej do sprządzenia tkaniny i odpowiednio zaczepianej do samej taśmy, przy czym taśma ma taką długość, że gdy porusza się ona po drodze bez końca pomiędzy parami krążków uzębionych, zazębiających się z otworkami wykonanymi na brzegach taśmy, na wzór dziurkowania taśmy kinowej, to znika ona z przesmyku w chwili, gdy tworzenie go zmienia się w celu wykonania powiązania nowej nitki wątku, jaka została wetknięta w tkaninę w tym samym kierunku, w jakim była wetknięta poprzednia nitka wątku, przy czym taśma przechodzi przez nowy przesmyk w swym ruchu ciągłym.

A zatem taśma przesuwana się w sposób ciągły po drodze bez końca, mającej dwa odcinki równoległe, które odpowiadają przetykaniu nitki wątku i powrotowi taśmy, przy czym droga ta jest zapewniona przez zazębianie się

dziurkowania samej taśmy z zębami rozmieszczonymi w odpowiedni sposób na obwodzie tarcz uzębionych, które najkorzystniej są uruchamiane przez powiązanie ich z głównym napędem krosna.

Długość taśmy powinna być mniejsza od drogi bez końca jaką ona przebiega, a to dlatego aby w chwili zmiany przesmyku mogła się ona znaleźć całkowicie poza osnową, pozostawiając jej swobodę podnoszenia się do góry i opadania w dół, przy czym ciągłość przemieszczania się taśmy jest pomimo to zapewniona przez przewidziane do tego celu elementy na drodze jej powrotu, a które powinny znajdować się we właściwym stanie, aby mogły skutecznie spełniać swą rolę.

Gdy nitka wążku spotka na swej drodze umieszczony na taśmie element zaczepiający, to koniec nitki wążku zasilającego, umieszczony na brzegu gdzie zaczyna się wążek, zaczyna się o ten element, który zabiera go na przeciwną stronę krosna, przesuując go przez przesmyk i tworząc w ten sposób wymagany wążek, który gdy zostanie umieszczony na właściwym miejscu, zostaje odcięty przez umieszczony w odpowiedni sposób i w odpowiednim miejscu element, przy czym umieszczenie nowego wążku w tkaninie jest następnie wykonywane przez działanie bidła, a całość taśmy przetykającej znajduje się wówczas poza przesmykiem.

Również zrozumiałe jest, że działanie krążków uzębionych oraz innych elementów podtrzymujących i przemieszczających taśmę powinno odbywać się w sposób ciągły, bez przeszkadzania jednakże ruchowi w górę i w dół zespołów nitek osnowy, tworzących różne przesmyki.

Na rysunku przedstawiono schematycznie, w rzucie z przodu na fig. 1 i w rzucie częściowym z boku na fig. 2, sposób w jaki taśma przetykająca jest ułożona, aby mogła odgrywać swą rolę, przy czym na rysunku pokazane są tylko główne elementy urządzenia.

Na stole 1 krosna są ustawione dwa krążki 2, 2, sprzężone wzajemnie i umieszczone z jednej i drugiej strony krosna, po których to krążkach przebiega taśma 3 o brzegach dziurkowanych, ząbująca się odpowiednio z tymi krążkami. Krążki uruchamiane od głównego mechanizmu krosna, napędzają taśmę 3 i przesuują ją w taki sposób przez wnętrze przesmyku umieszczonego na stole 1, że zabiera ona nitkę wążkową, która ma tworzyć wążek tkaniny. Gdy nitka wążku znajdzie się na brzegu

tkaniny, gdzie wążek powinien się kończyć, to zaczep zwalnia nitkę w tym samym czasie, gdy zostaje ona przecinana na przeciwnym brzegu, gdzie zaczynają się nitki wążku, ażeby mogła znów być schwycona w przelocie przez zaczep taśmy, w celu rozpoczęcia przetykania nowego wążku. Taśma 3 napędzana przez krążki uzębione 2 jest zmuszona poruszać się po górnej drodze, która przeprowadza ją z krążków z jednej strony na krążki z drugiej strony, powodując znów wejście taśmy do nowego przesmyku i przetknięciu przez niego nowego wążku.

W tej postaci każde przetknięcie nitki tkaniny lub nitki wążku zostaje wykonywane zawsze w tym samym kierunku, a nie tam i z powrotem, jak to się czyni gdy korzysta się z czółenka i oczywiście przetykaniu temu towarzyszy działanie dobijające bidła.

Dzięki wykonanemu na podstawie rysunku opisowi, jest zrozumiałe, że działanie taśmy może być doskonale i bardzo ciche, ponieważ nie są potrzebne elementy działające gwałtownie, jak to zachodzi z elementami, które są potrzebne do przerzucania czółenka i które dają powód hałaśliwego działania krosna. Powrót taśmy przetykającej może odbywać się nad stołami, jak to pokazano na rysunku, lub pod stołami, za pomocą potrzebnych elementów prowadzących.

Umieszczając na każdej taśmie dwa zaczepy odpowiednio oddalone, możnaby uzyskać w jednym i tym samym przejściu taśmy dwa kolejno po sobie następujące przetknięcia nitki wążku.

Zrozumiałe jest, że przyrządy i elementy mechaniczne zastosowane dla zrealizowania urządzenia do przetykania wążku przez osnowę w krosnach według wynalazku mogą być rozmaite, jak również różne mogą być metale, stopy i inne materiały, stosowane do ich wykonania, a także operacje ręczne lub mechaniczne przeprowadzane dla ich realizacji, bez zmieniania jednakże istoty wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do przetykania wążku przez osnowę na krosnach, znamienne tym, że czółenko zostało zastąpione przez elastyczną taśmę ze stali lub innego materiału stałego, zdolną do przechodzenia przez przesmyk utworzony w krośnie i do wprowadzania na właściwe miejsce nitki wążku, potrzebnej do tworzenia tkaniny, przy czym nitka

jest odpowiednio zaczepiana na taśmie, która ma taką długość, że gdy porusza się ona po drodze bez końca pomiędzy dwoma uzębionymi krążkami, zazębiającymi się z otworkami wykonanymi na brzegach taśmy w sposób analogiczny do dziurkowania błon filmowych, to taśma ta znika z przesmyku w chwili, gdy tworzenie go zmienia się w celu wykonania powiązania nowej nitki wтку, jaka została wetknięta w tkaninę w tym samym kierunku co poprzednia nitka

wтку, przy czym taśma przechodzi przez nowy przesmyk w swym ruchu ciągłym.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że na każdej taśmie są umieszczone dwa zaczepy odpowiednio od siebie oddalone, co pozwala na uzyskanie kolejno po sobie następujących przetknięć dwóch nitek wtku w czasie jednego przejścia taśmy.

Magin Desveus Duran

Zastępca: mgr Józef Kamiński,
rzecznik patentowy

FIG.1

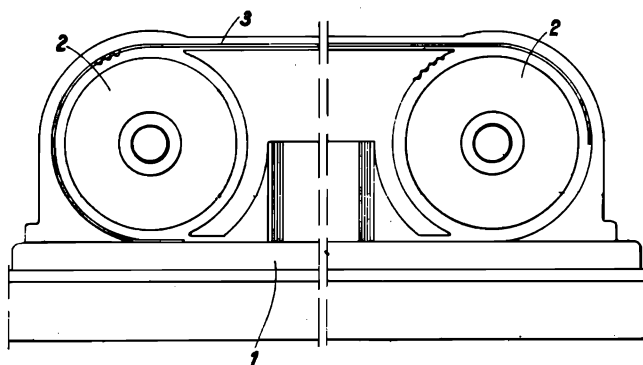

FIG.2

